

Світлана Богдан

КАМЕНІ

ПОЕЗІЇ

Київ
«Смолоскип»
2024

УДК 821.161.2'06-1
Б73

Б73 Світлана Богдан. Камені: Збірка поезій. —
Київ : Смолоскип, 2024. — 88 с.

Світ каменів-самоцвітів Світлани Богдан — це тексти про пошук сталості в загрозовому, мінливому, ненадійному просторі, де людина є глиною під пальцями Бога. А також — про непроникність, непорушність, невразливість. Ці роздуми живі та неортодоксальні, й у процесі розгортання внутрішнього сюжету збірки витворюють автентичну, дуже особистісну модель спілкування людини з Богом. Це вірші про властивості; про культурний контекст; про опір матеріалу — складну, виснажливу, ювелірну роботу зі словом. А ще — про всеосяжність любові; про викінченість, що постає внаслідок доброї роботи: з каменем, із текстом, із собою.

УДК 821.161.2'06-1

ISBN 978-617-7622-46-7
(ТОВ «Смолоскип»)

© Світлана Богдан, 2024
© «Смолоскип», 2024

ЗМІСТ

Віра Вовк. Лист про «Камені» 8

КАМЕНІ МИРУ 13

- ♦ Кришталева горошина 15
- ♦ Анамнезис. Кришталь 18
- ♦ День. Топаз 20
- ♦ Очікування на автобус. Камінь 22
- ♦ Камінь. Мир 24
- ♦ Злива. Діамант 26
- ♦ Біль. Діамант 28
- ♦ Камінь на горі 29
- ♦ Оніксові яблука 31
- ♦ Бурштинове колесо 33
- ♦ Лазурит 36
- ♦ Бірюзовий сад 38
- ♦ Смарагд. Спомин 40
- ♦ Милість Божа. Рубін 43
- ♦ Стопа. Сапфір 46
- ♦ Перлина. Зростання 49
- ♦ Аметист. Спокій 51
- ♦ Аквамарин. Сльози Бога 54
- ♦ Граніт 56
- ♦ Мармур. Зима 58

КАМЕНІ ВІЙНИ 59

- ♦ Вишиття з діамантом 61
- ♦ Камінь. Україна. Війна 64
- ♦ Війна. Корал 65
- ♦ Звір війна. Пісковик 68
- ♦ Дерево на каменях. Війна 70
- ♦ Малахіт. Дні війни 72
- ♦ Кам'яні жорна 75
- ♦ Алмаз. Вітер 77

Ірина Борисюк.

Камінна палітра Світлани Богдан 81

КАМЕНІ МИРУ

АНАМНЕЗИС. КРИШТАЛЬ

Заходжу у дощ, наче у кришталевий будинок,
Ступаю дзеркальним асфальтом, натертим до блиску,
І шар позасвіття, який під підошвами виник,
Виштовхує вгору і ноги підважає тиском.

О Ти, що складаєш у пазли барвисті минути,
Предивно мені: коли шкіру зігріла одежа,
То десь усередині, в центрі, так холодно люто,
Немовби я тілу своєму таки не належу.

Коли Твоя милість досягне найтоншої риси,
Зустрівшись з моїми потугами вирости з себе,
Тоді перевернеш мене головою донизу
І стопи мої зможуть твердо ходити по небу.

І ще коли чаша можливого здійсниться вповні
І з'явиться стрижень в суцільного вічного плину,
Тоді мене вивернеш із серцевини назовні,
Аби відігрілась під сонцем моя серцевина.

І раптом — від тім'я до п'яток! — пригадано буде,
Як тихо і м'яко стопу опускати у хмару,
Що тепло насправді промінню бриніти у грудях
І що забуттям вже відбуто найтяжчу покару.

17.10.2011

МИЛІСТЬ БОЖА. РУБІН

Милість Божа — пожадана,
Та немає їй причин.
Незагадана, неждана,
Милість Господа — рубін.

Заслужити неможливо
Її явлення ніяк.
Тільки — дар і тільки — диво,
Сходить милість просто так.

Мов солодкий плід граната,
Що налився і достиг:
В Нім любові так багато,
Що сповна наситить всіх.

В Нім любові прибуває,
Переходить через край,
І дощем з небес спадає,
І з землі тече ручай.

КАМЕНІ ВІЙНИ

ВІЙНА. КОРАЛ

Війно-війно, ти кривавий океан.
Стань із кривавого океану кривавим морем.
Стань із кривавого моря кривавим озером.
Стань із кривавого озера кривавим ставком.
Стань із кривавого ставка кривавою криницею.
Стань із кривавої криниці кривавим джерельцем.
Стань із кривавого джерельця кривавою калюжею.
Стань із кривавої калюжі кривавою плямою.
Стань із кривавої плями кривавою краплею.
Стань із кривавої краплі
Малесеньким
Червоним
Круглим
Коралом.
Нехай той корал на сонці
Вицвіте,
Вибілиться,
Зблідне,
Висохне,
Розсиплеться на дрібні піщинки.

Нехай кожна піщинка
Згорнеться,
Зсушиться,
Здиміє,
Зникне,
Піде в землю,
І не буде її.
Нехай буде тільки пам'ять —
Як червона намистина
В коралях
На шиї українки.

29.03.2022

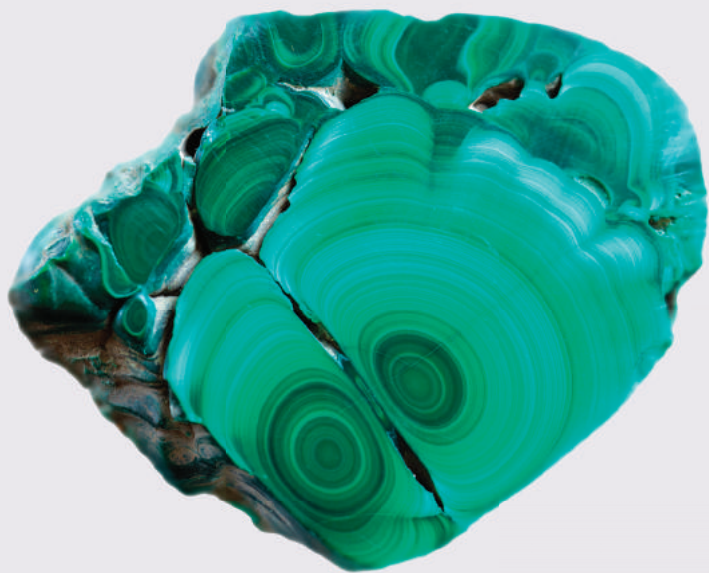
МАЛАХІТ. ДНІ ВІЙНИ

На гори малахітові сріблясті йдуть дороги
Через міста бруковані та через шумні площі.
Із мандрів срібло пороху приносять твої ноги:
Коли ти вже здорожений, тоді ти ще дорожчий.

Твій ангел-охоронець уже в броніку і касці:
Літає значно нижче і тому до тебе ближчий.
Пробите серце втратами — працює на запасці:
Коли ти уже зболений, тоді ти іще більший.

Що забрано у тебе — стало золотом у грудях:
Проходиш з ним спокійно дні — неначе поле мінне.
Тебе ударні хвилі обточили звідусюди:
Коли ти відшліфований, тоді ти вже безцінний.

Частіше в небо дивишся, щоб вчасно упізнати:
Це чорна згряя круків — чи це чорна згряя дронів.
Тоді ти з Богом сам на сам: Він хмар стерильну вату
Без слів кладе на землю твою, вимочену в крові.

На горах малахітових — криштальна тиша пустки,
В містах гуркочуть обстріли, сирен надсадні крики.
Коли запустять сто ракет — сто молитов запустиш:
Коли ти нижчий від трави, тоді ти вже великий.

18.02.2023